

ROK A
KWARTAŁ 4
MIESIĄC 3 – WIELBIMY BOGA ZA
DAR JEZUSA
LEKCJA 12

Tłumaczenie Joanna Sztuka
Korekta Klaudia Głowacka
Redakcja Marta Karpińska

Tytuł oryginału: Primary
Sabbath School
Leader/Teacher Guide.
(www.gracelink.net)

Przewodnik metodyczny
dla nauczycieli
opracowany przez
Sekretariat do Spraw
Szkoły Sobotniej przy
Generalnej Konferencji
Kościoła Adwentystów
Dnia Siódmego.

*Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom -
wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w
przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję
darczyńcom oraz Adwentystycznemu
Stowarzyszeniu Inicjatyw za wsparcie finansowe
korekty podręczników. Projekt koordynowała
Fundacja Krzepki Maluch.*

**Projekt jest już przygotowany do składu i druku,
dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na
czerwono (w składzie będą musiały zostać
poprawione np. numery stron) – proszę nie zwracać
na to uwagi :).*

Pozdrawiam, Asia

PASTERZE ODDAJĄ POKŁON JEZUSOWI

Źródła:

Ewangelia Łukasza 2,15-20; *Życie Jezusa*, wyd. VIII, s. 26-27 (dodać miejsce i rok wydania).

Wiersz pamięciowy:

„Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom” (Ewangelia Łukasza 2,14).

Cele

Dzieci:

Wiedzą, że Jezus jest największym Bożym darem miłości dla nas.

Odczuwają wdzięczność za ofiarę Syna Bożego.

Reagują poprzez, opowiadając innym o narodzeniu naszego Zbawiciela.

Przesłanie

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

PRZYGOTOWANIE DO ZAJĘĆ

Spojrzenie na lekcję biblijną

W tej lekcji historia narodzenia Chrystusa opowiedziana jest z punktu widzenia pasterzy. Znajdują się oni na wzgórzach w pobliżu Betlejem. Wieczorem, prawdopodobnie przy ognisku, rozmawiają o obiecany Mesjaszu. Są przestraszeni, gdy pojawia się anioł, są jednak uważni, a potem cały zastęp aniołów, które wielbią Boga. Pasterze odnajdują Jezusa i oddają Mu pokłon. Gdy opuszczają stajenkę, opowiadają o swoim doświadczeniu każdemu, kogo spotykają. Potem wracają do swoich stad, „wielbiąc i chwalać Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli” (Ewangelia Łukasza 2,20).

Ta lekcja jest na temat uwielbienia

Pasterze łączą się w uwielbieniu Jezusa na cztery sposoby: (1) Przystają się bać i znajdują radość w uwielbieniu. (2) Podążają za wskazówkami anioła. Szukają Jezusa, dopóki Go nie znajdą. (3) Opowiadają innym o swoim doświadczeniu, dzieląc się zaproszeniem do wielbienia Jezusa. (4) Wracają do wykonywania swojej pracy, cały czas wielbiąc Boga za to, co widzieli i słyszeli. Idźmy i czyńmy podobnie!

Pogłębienie wiedzy nauczyciela

„Na tych samych łąkach, na których kiedyś Dawid pał swoje stado, w nocy nadal czuwali pasterze. W godzinach ciszy rozmawiali między sobą o obiecany Zbawicielu i modlili się o zesłanie Króla na tron Dawida (...)

Na te słowa obraz chwały wypełnił myśli słuchających pasterzy. Oswobodziciel przybył do Izraela. Jego przyjsciu towarzyszy moc, wzniosłość i triumf. Ale anioł musiał pouczyć ich, jak mają rozpoznać Zbawiciela zrodzonego w biedzie i poniżeniu. «A to będzie dla was znakiem – rzekł – Znajdziecie niemowlętko owinięte w pieluszki i położone w żłobie» (*Życie Jezusa*, wyd. VIII, s. 26) (dodać miejsce i rok wydania).

„Jednak najjaśniejszy obraz, ukazany kiedykolwiek ludzkim oczom, pozostał w pamięci pasterzy (...) Odchodząc z wielką radością w sercach, opowiadali o tym, co widzieli i słyszeli” (tamże, s. 27).

„Bóg Swego jedynego Syna wystawił do najcięższej walki i na najgroźniejsze ryzyko, aby ścieżka życia była dla nas maluczkich bezpieczna. «Oto jest miłość!» – Podziwiajcie, niebioso, i dziw się, ziemi!” (tamże, s. 28).

Dekoracja sali

Patrz lekcja 10.

Zarys lekcji

	Część lekcji	Minuty	Czynności	Materiały
	Powitanie		Przywitaj dzieci przy wejściu; zapytaj o ich radości i smutki.	- brak;
1.	Zajęcia wprowadzające - opcje	do 10	a) <i>Ozdoba – owca</i> b) <i>Telefon</i>	- wzór owcy (zob. s. 142); biały i/lub brązowy papier; nożyczki; dziurkacz; klej w szyfcie lub taśma klejąca; przybory plastyczne; wstążka, włóczka lub sznurek - brak
*	Śpiew, modlitwa i misja	do 10	Wspólnota Piosenki Misja Dary Modlitwa *Ten punkt może być wykorzystany w każdym momencie trwania lekcji.	- brak - ozdoby – owce lub pudełko na dary ze świątecznym hasłem - brak
2.	Lekcja biblijna	do 20	Przedstawienie historii Wiersz pamięciowy Studium Biblii	- brak - brak - Bible
3.	Zastosowanie lekcji	do 15	<i>Obrazy i dźwięki</i>	- tablica kredowa lub tablica flamastrowa, kreda lub flamaster, papier, ołówki
4.	Dzielenie się lekcją	do 15	a) <i>Torby na prezenty</i> b) <i>„J” jak Jezus</i>	- małe papierowe torebki, przybory plastyczne, małe rysunki Jezusa lub papier i długopisy; - wzór w kształcie „J” (zob. s. 143), gruby papier, przybory plastyczne, nożyczki

Prowadzenie lekcji

POWITANIE

Witając dzieci przy wejściu, przyjmij zapakowane prezenty, które przyniosły, żeby podzielić się z dziećmi w twojej społeczności, które mogą nie otrzymać świątecznych podarunków (jeśli postanowiłeś zrealizować ten projekt). Podziękuj każdemu dziecku i umieść dary na stole, gdzie wszyscy będą mogli je zobaczyć. Zwróć uwagę na te dzieci, które nie przyniosły prezentu. Być może będziesz musiał zaopatrzyć je w jakiś, żeby mogły dodać go do stołu z podarunkami.

Zapytaj uczniów, jak minął im tydzień – z czego są zadowoleni, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się swoimi doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Niech rozpoczną realizację wybranej czynności wprowadzającej.

ZAJĘCIA WPROWADZAJĄCE

Wybierz zajęcia, które są najbardziej odpowiednie w waszej sytuacji.

a) Ozdoba – owca

Potrzebujesz:

- wzór owcy (zob. s. 142)
- biały i/lub brązowy papier
- nożyczki
- dziurkacz
- klej w sztyfcie lub taśma klejąca
- przybory plastyczne
- wstążka, włóczka lub sznurek

Przed lekcją skopij wzór owcy dla każdego z dzieci (zob. s. 142). Zrób na górze dziurkę. Niech dzieci udekorują owce, wytną je i przeciągną nitkę, sznurek, wstążkę lub włóczkę przez dziurkę tak, żeby można je było powiesić na klasowej choince lub w innym miejscu, które postanowisz wykorzystać. Kieszeń powinna być wycięta i przyklejona klejem lub taśmą z przodu tak, żeby dzieci mogły umieścić w środku swoje dary.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Pokażcie owce, które zrobiliście. Włóżcie wasze dary w kieszeń i powieście na naszej choince.**

Dzisiejsza historia biblijna opowiada o pasterzach i dziecięciu Jezus. W poprzednim tygodniu uczyliśmy się o pieśni aniołów. Jest to nasz werset pamięciowy w tym tygodniu. „Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom” (Ewangelia Łukasza 2,14).

Pasterze byli bardzo podekscytowani i chcieli na własne oczy zobaczyć wypełnienie się proroctwa. Prawdopodobnie nie spodziewali się, że ich Zbawiciel będzie niemowlęciem ani że narodzi się w stajni. Jednak takie przesłanie przyniósł im Boży anioł, który miał doprowadzić ich do Jezusa. Poszli tam, gdzie posłał ich Bóg. On poprowadzi także nas dzisiaj. Mówi nam o tym dzisiejsze przesłanie.

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

Powiedzcie to razem ze mną.

b) Telefon

Niech dzieci usiądą w kręgu. Powiedz im, że będziecie się bawili w przekazywanie wiadomości. Powiedz szeptem zdanie np. „Jezus się narodził” lub „Mesjasz jest tutaj” do ucha pierwszej osoby. Dzieci mają kolejno przekazywać szeptem to zdanie następnej osobie siedzącej obok nich. Powtarzajcie zdanie aż przejdzie przez cały krąg. Ostatnia osoba wypowiada je głośno. Prawdopodobnie będzie one pomieszane lub całkowicie błędne. Powtarzaj tę zabawę kilka razy.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Czy nasze zdanie zawsze wychodziło właściwie? Dlaczego było ono błędne?** (Ponieważ było mówione szeptem; mówiliśmy po cichu; staraliśmy się, żeby inni nie usłyszeli; itd.) **Dlaczego Bóg chce, żebyśmy mówili na głos, gdy opowiadamy innym o Jezusie? Jak myślicie, jak cicho mówili pasterze, gdy opowiadali o Jezusie? Nasza dzisiejsza historia biblijna opowiada o nich trochę więcej. Pamiętajcie pieśń aniołów? Jest to nasz werset pamięciowy w tym tygodniu. „Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom” (Ewangelia Łukasza 2,14).**

Przesłanie, które pasterze usłyszeli od aniołów nie było błędne. Słyszeli je głośno i wyraźnie i przekazywali dalej w taki sam sposób. Wiedzieli, kto poprowadził ich do Jezusa. On poprowadzi także nas. Nasze przesłanie mówi:

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

Powiedzcie to razem ze mną.

* ŚPIEW, MODLITWA I MISJA

Wspólnota

Wspomnij o radościach i smutkach, które zadowoleni i zmartwieni uczniowie zgłosili do ciebie przy drzwiach na początku lekcji. Zapoznaj ich z werselem pamięciowym i daj czas na podzielenie się doświadczeniami z zeszlotygodniowych lekcji. Wspomnij o urodzinach, szczególnych wydarzeniach lub osiągnięciach. Serdecznie przywitaj wszystkich gości.

Piosenki

Jak mam powitać Ciebie (pieśń nr 137)

Daleko w stajence (pieśń nr 142)

Król się rodzi (pieśń nr 143)

Misja

Wykorzystaj historię misyjną.

Dary

Potrzebujesz: ozdoby – owce lub inny pomysł ze świątecznym motywem

Powiedz: **Wielbimy Boga, gdy dziękujemy Mu za Jego wspaniały dar Jezusa. Wielbimy Go także, gdy oddajemy Mu nasze dary, aby inni mogli poznać Jego miłość.** Jeśli dzieci wykonały ozdobę w kształcie owcy (*Zajęcia wprowadzające część A*), wskaż je na choince. Jeśli nie, zbierz dary, wykorzystując inny sposób ze świątecznym mottem.

Modlitwa

Módl się, dziękując Jezusowi za to, że chciał przyjść na ziemię, aby nas zbawić. Podziękuj Bogu za to, że tak bardzo nas kocha, iż posłał nam swojego jedynego Syna.

2. LEKCJA BIBLIJNA

Przedstawienie historii

Zaciemnij pokój tak bardzo, jak to możliwe, i włącz anielską gwiazdę.

Gdy mówisz:

**pasterz, pasterze lub owce
anioł lub aniołowie**

Dzieci mówią:

- bee, bee
- Chwała Bogu!

Przeczytaj lub opowiedz historię.

Pasterze cicho rozmawiali. Nadal byli zdumieni tym, co widzieli w środku nocy. Chór **aniołów**, który do nich przyszedł, zniknął. Obserwowali, jak **aniołowie** oddalają się w kierunku ciemnego nieba.

Jakież przesłanie **aniołowie** przekazali **pasterzom!** „Dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym. A to będzie dla was znakiem: Znajdziecie niemowlętko owinięte w pieluszki i położone w żłobie” (Ewangelia Łukasza 2,11-12).

Czy to prawda? Czy w pobliskim mieście znajdą Mesjasza, ich Zbawiciela? Betlejem było znane jako Miasto Dawida. Znajdowało się niedaleko wzgórz, na których **pasterze** czuwali nad swoimi **owcami**. Jednak czy Mesjasz leżałby w żłobie? Tak właśnie powiedział **anioł**. Żłób! Naprawdę? Czy Mesjasz, Zbawiciel świata, przyszedł do nich jako niemowlę?

Wiedzieli, że nowonarodzone niemowlęta były zawijane w miękkie chusty mające zapewnić im ciepło i chroniące przed wilgocią. Jednak niemowlęta trzymano w domu – w izbie, a nie w stajni ze zwierzętami. Wydawało się to takie dziwne.

- Chodźmy do Betlejem i to sprawdzimy - powiedział jeden z **pasterzy**.

- Sam Pan posłał nam tę wiadomość - powiedział inny.

- To byli **aniołowie!** Jestem tego pewien - zawołał kolejny. - Ja też jestem przekonany, że powinniśmy iść.

A zatem w środku nocy **pasterze** wyruszyli do Betlejem. Długo szukali, aż dotarli do miejsca, które opisywał **anioł**. W stajni przy żłobie spali ludzie i tam **pasterze** znaleźli to, czego szukali – leżące w żłobie niemowlę owinięte w miękką chustę.

Jak znaleźli stajnię, w której narodziło się dziecko? Z pewnością Bóg doprowadził ich do tego miejsca. Natychmiast opowiedzieli rodzicom niemowlęcia o wizycie niebiańskich istot i pięknym chórze **aniołów**, którzy śpiewali następujące słowa chwały:

„Chwała na wysokościach Bogu,

A na ziemi pokój ludziom”.

Razem, w ciszy i zdumieniu, **pasterze** uklękli wokół żłobu i na oczach rodziców dziecięcia uwielbili swojego Zbawiciela.

O wiele za wcześnie, gdy wzeszło światło dnia, musieli wrócić na wzgórze, by zająć się swoimi **owcami**. Przepelnieni radością po prostu musieli opowiadać innym. Gdy opuścili miasto, nie mogli zachować dobrej nowiny tylko dla siebie. I rozpowszechnili słowo wszystkim, których spotkali. Wysławiając i wielbiąc Boga, opowiadali w zdumieniu o wizycie **aniołów**, o dziecku w żłobie i o Bogu, który wysłał im cudowną wiadomość.

Józef i Maria byli zadowoleni, że **pasterze** ich odwiedzili. Z radością zaprosili ich do stajni i wysłuchali ich historii. Oni także byli zdumieni tym, co się stało. Z pewnością Bóg prowadził **pasterzy**. I On poprowadzi rodziców niemowlęcia, gdy będą troszczyli się o ten drogocenny dar, który dał im Bóg.

Pasterze nigdy nie zapomnieli tej nocy. Widzieli wypełnienie prorocत्व, które studiowali przez wiele lat. Bóg poprowadził ich do Zbawiciela, a oni Go uwielbili. Maria także nie zapomniała. Biblia mówi nam, że ceniła te wszystkie rzeczy i przechowywała

je w swoim sercu. Stała się matką Mesjasza – Zbawiciela świata. Cokolwiek wydarzyło się w przyszłości, z pewnością była błogosławioną między niewiastami.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Co myśleli pasterze o przesłaniu anioła? Dlaczego postanowili pójść do Betlejem i sprawdzić jego słowa?**

Czy myślicie, że Józef i Maria spodziewali się, iż dziecko Jezus narodzi się w takim miejscu? Jak myślicie, jak się czuli, gdy zobaczyli pasterzy?

Co zrobili pasterze, gdy zobaczyli Jezusa? Co zrobili, gdy opuścili miasto? Kto prowadził ich przez cały ten czas? Pamiętajcie nasze dzisiejsze przesłanie? Powiedzmy je razem:

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

Werset pamięciowy

Niech dzieci nauczą się wersetu pamięciowego, wykorzystując przedstawione poniżej czynności:

**Chwała na wysokościach Bogu,
a na ziemi
pokój**

- podnieście ręce z otwartymi dłońmi skierowanymi ku górze.

- wskażcie w dół.

- połóżcie ręce na klatce piersiowej z dłońmi skierowanymi do środka, a potem obróćcie dłoń ku dołowi, przesuując je na zewnątrz do poziomu pasa.

ludziom

- **dłonią skierowaną w lewo, kciuk na czole, przesunij prawą rękę prosto do przodu jednocześnie przybliżając palce do kciuka (potrzebne lepsze tłumaczenie)**

Ewangelia Łukasza 2,14

- złóżcie i otwórzcie dłonie jak książkę.

Studium Biblii

Potrzebujesz: Bible

Powiedz: **Ludzie w czasach Jezusa nie mieli Biblii takiej, jaką my znamy dzisiaj. Mieli zwoje z księgami tego, co nazywamy Starym Testamentem. Pasterze prawdopodobnie nie potrafili czytać, słyszeli jednak proroctwa o obiecanych Mesjaszu w synagodze, która była odpowiednikiem dzisiejszego zboru. Spójrzmy na kilka tekstów o Mesjaszu, które prawdopodobnie studiowali.** Pomóż uczniom znaleźć i przeczytać następujące wersety:

Księga Izajasza 40,10-11

Księga Ezechiela 34,11-12

Psalm 23

Przeczytajcie wspólnie Psalm 23 (dorośli pomagają, jeśli jest taka potrzeba).

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Jak według was czuli się pasterze, gdy usłyszeli, że Zbawiciel nazywał siebie pasterzem?** (Dużo to dla nich znaczyło, bo to było coś, co bardzo dobrze znali. Czuli, że Jezus ich rozumie.)

Co zrobili pasterze, żeby pokazać swoją radość z powodu tego, że Jezus ich rozumie? (Wielbili Go; opowiadali o Nim innym.)

Byli wdzięczni za Boży dar Jezusa i zadowoleni, że posłał aniołów, aby poprowadzili ich do dziecięcia Jezus. To przypomina nam nasze dzisiejsze przesłanie:

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

ZASTOSOWANIE LEKCJI

Obrazy i dźwięki

Potrzebujesz:

- tablica kredowa lub tablica do suchych flamastrów
- kreda lub flamaster
- papier
- ołówki

Powiedz: **Pomyślcie o wszystkim, co pasterze zobaczyli i usłyszeli tej nocy w Betlejem. Wymieńmy niektóre z tych rzeczy.** Zapisz odpowiedzi na tablicy.

Teraz pomyślimy o obrazach i dźwiękach związanych z dzisiejszymi świętami narodzenia Chrystusa. Które z nich przypominają ci to wydarzenie? Daj czas na odpowiedzi i zapisz je na tablicy.

Pomyślcie o czymś związanym z narodzeniem Jezusa, za co chcecie podziękować i chwalić Boga. Teraz to narysujcie. Może to być element historii biblijnej lub element świąt w waszym domu.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy powiesz: **Zobaczmy, co narysowaliście.** Niech dzieci pokażą swoje rysunki i wyjaśnią je, jeśli jest taka potrzeba.

Nasze zmysły, takie jak słuch, wzrok i węch, pomagają nam lepiej zapamiętywać rzeczy i sytuacje. Przez resztę swojego życia pasterze pamiętali to, co zobaczyli i usłyszeli, i chwalili za to Boga.

Czy wy dziękujecie i chwalicie Boga za te elementy świąt, które lubicie, a szczególnie za Boży najcenniejszy i najbardziej ukochany dar dla nas?

Co Boży dar Jezusa oznacza dla was?

Bóg dał nam to, co miał najlepszego. Pamiętajmy o tym, żeby zawsze okazywać wdzięczność za prawdziwy powód świąt narodzenia Chrystusa. Powiedzmy razem nasze przesłanie:

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

DZIELENIE SIĘ LEKCJĄ

UWAGA: W tym momencie wspomnij o prezentach, które uczniowie przynieśli, żeby podzielić się z innymi dziećmi w twojej społeczności (jeśli realizujesz ten projekt). Zdecyduj, w jaki sposób je przekażecie. Podejmij konieczne przygotowania, żeby wręczyć podarunki w ciągu kilku następnych dni.

a) Torby na prezenty

Potrzebujesz: małe papierowe torebki, przybory plastyczne, małe rysunki Jezusa lub papier i długopisy

Niech dzieci zamienią proste papierowe torby na torby prezentowe przez udekorowanie ich przy wykorzystaniu przyborów plastycznych. Pomóż im umieścić wewnątrz toreb rysunek Jezusa albo kawałek papieru z umieszczonym na nim napisem JEZUS.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy powiesz: **Pokażcie wasze torby na prezenty. Świetnie się spisaliście! Teraz możecie zabrać je ze sobą do domu. Wręczcie je komuś w tym tygodniu i opowiedzcie tej osobie o pasterzach i dziecięciu Jezus.**

Potem możecie poprosić ją, żeby zajrzała do torby i zobaczyła największy dar, jaki kiedykolwiek jej ofiarowano. Opowiedz jej o tym, jak Bóg posłał aniołów, żeby prowadzili pasterzy do dziecięcia Jezus. Pamiętajcie:

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

b) „J” jak Jezus

Potrzebujesz:

- wzór w kształcie „J” (zob. s. 143)
- gruby papier
- przybory plastyczne
- nożyczki

Przed lekcją wykonaj z grubego papieru kopię wzoru w kształcie litery „J” (zob. s. 143) dla każdego dziecka. Niech dzieci wytną ją i udekorują.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Co zaczyna się na literę „J”, którą właśnie wykonaliście? Jak będzie wyglądała, jeśli odwrócicie ją do góry nogami i co wam przypomina?** (laskę pasterza; pasterzy, którzy wielbili Jezusa) **Co jeszcze wam przypomina – coś, co możecie zobaczyć na choince w czasie świąt narodzenia Chrystusa?** (cukierek w kształcie laski)

Zabierzcie wasze „J” do domu i dajcie je komuś w tym tygodniu. Opowiedzcie tej osobie o pasterzu i dziecięciu Jezus. Przypomnijcie jej, że Jezus jest największym świątecznym darem, jaki kiedykolwiek został dany naszemu światu.

I nie zapomnijcie, że tak jak Bóg prowadził pasterzy, tak prowadzi nas dzisiaj, abyśmy dowiedzieli się więcej o Jezusie. Wielbijmy Go i dziękujmy Mu za to. Pamiętajcie nasze przesłanie? Powiedzmy je jeszcze raz.

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

ZAKOŃCZENIE

Gdy będziesz się modlić, podziękuj Bogu za to, że dał nam Jezusa, swój najcenniejszy dar, a także za to, że prowadzi nas, abyśmy każdego dnia lepiej poznawali Jezusa. Poproś Go, aby podczas ferii świątecznych pomógł nam pamiętać o prawdziwym znaczeniu świąt upamiętniających narodzenie Chrystusa.

MATERIAŁ DLA DZIECI

LEKCJA 11

Pasterze oddają pokłon Jezusowi

UWIELBIENIE – Wielbimy Boga za dar Jezusa.

Źródła:

Ewangelia Łukasza 2,15-20; *Życie Jezusa*, wyd. VIII, s. 26-27 (dodać miejsce i rok wydania).

Wiersz pamięciowy:

„Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom” (Ewangelia Łukasza 2,14).

Przesłanie

Wielbimy Boga, który nas prowadzi.

Czy gdy dostajecie prezent, dziękujecie osobie, od której go otrzymaliście? Mam nadzieję, że tak! Dziękowanie ludziom za ich prezenty jest bardzo ważne.

Pasterze cicho rozmawiali. Nadal byli zdumieni tym, co widzieli w środku nocy. Chór aniołów, który do nich przyszedł, zniknął. Obserwowali, jak aniołowie oddalają się w kierunku ciemnego nieba.

Jakież przesłanie aniołowie przekazali pasterzom! „Dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym. A to będzie dla was znakiem: Znajdziecie niemowlętko owinięte w pieluszki i położone w żłobie” (Ewangelia Łukasza 2,11-12).

Czy to prawda? Czy w pobliskim mieście znajdują Mesjasza, ich Zbawiciela? Betlejem było znane jako Miasto Dawida. Znajdowało się niedaleko wzgórz, na których pasterze czuwali nad swoimi owcami. Jednak czy Mesjasz leżałby w żłobie? Tak właśnie powiedział anioł. Żłób! Naprawdę? Czy Mesjasz, Zbawiciel świata, przyszedł do nich jako niemowlę?

Wiedzieli, że nowonarodzone niemowlęta były zawijane w miękkie chusty mające zapewnić im ciepło i chroniące przed wilgocią. Jednak niemowlęta trzymano w domu – w izbie, a nie w stajni ze zwierzętami. Wydawało się to takie dziwne.

- Chodźmy do Betlejem i to sprawdźmy - powiedział jeden z pasterzy.

- Sam Pan posłał nam tę wiadomość - powiedział inny.

- To byli aniołowie! Jestem tego pewien - zawołał kolejny. - Ja też jestem przekonany, że powinniśmy iść.

A zatem w środku nocy pasterze wyruszyli do Betlejem. Długo szukali, aż dotarli do miejsca, które opisywał anioł. W stajni przy żłobie spali ludzie i tam pasterze znaleźli to, czego szukali – leżące w żłobie niemowlę owinięte w miękką chustę.

Jak znaleźli stajnię, w której narodziło się dziecko? Z pewnością Bóg doprowadził ich do tego miejsca. Natychmiast opowiedzieli rodzicom niemowlęcia o wizycie niebiańskich istot i pięknym chórze aniołów, którzy śpiewali następujące słowa chwały:

„Chwała na wysokościach Bogu,

A na ziemi pokój ludziom”.

Razem, w ciszy i zdumieniu, pasterze uklękli wokół żłobu i na oczach rodziców dziecięcia uwielbili swojego Zbawiciela.

O wiele za wcześnie, gdy weszło światło dnia, musieli wrócić na wzgórze, by zająć się swoimi owcami. Przepelnieni radością po prostu musieli opowiadać innym. Gdy opuścili miasto, nie mogli zachować dobrej nowiny tylko dla siebie. I rozpowszechnili słowo wszystkim, których spotkali. Wysławiając i wielbiąc Boga, opowiadali w zdumieniu o wizycie aniołów, o dziecięciu w żłobie i o Bogu, który wysłał im cudowną wiadomość.

Józef i Maria byli zadowoleni, że pasterze ich odwiedzili. Z radością zaprosili ich do stajni i wysłuchali ich historii. Oni także byli zdumieni tym, co się stało. Z pewnością Bóg prowadził pasterzy. I On poprowadzi rodziców niemowlęcia, gdy będą troszczyli się o ten drogocenny dar, który dał im Bóg.

Pasterze nigdy nie zapomnieli tej nocy. Widzieli wypełnienie proroctw, które studiowali przez wiele lat. Bóg poprowadził ich do Zbawiciela, a oni Go uwielbili. Maria także nie zapomniła. Biblia mówi nam, że ceniła te wszystkie rzeczy i przechowywała je w swoim sercu. Stała się matką Mesjasza – Zbawiciela świata. Cokolwiek wydarzyło się w przyszłości, z pewnością była błogosławioną między niewiastami.

Powiedz i zrób

Sobota

- Jeśli to możliwe, idź z rodziną na spacer i usiądźcie na wzgórzu albo naprzeciwko ogniska (lub kominka). Wyobraź sobie, że jest noc i wszędzie wokół są owce. Jakie dźwięki słyszysz?
- Przeczytajcie razem swoją historię z lekcji. Potem naucz swoją rodzinę wersetu pamięciowego. Wymyślcie melodię i zaśpiewajcie razem werset pamięciowy. Zaśpiewajcie też inne pieśni.

Niedziela

- Podziel się dzisiaj z kimś torbą na prezent lub pasterską laską „J jak Jezus”, które zrobiłeś w szkole sobotniej (albo wytnij duży kształt J i napisz na nim „J jak Jezus”; odwróć literę do góry nogami - czy wygląda jak laska pasterza?). Opowiedz tej osobie o pasterzach i dziecięciu Jezus.
- Podczas rodzinnego nabożeństwa poproś członków twojej rodziny, żeby opowiedzieli ci o najlepszym prezencie, jaki otrzymali. Zapytaj: Jakie ma to porównanie z Bożym darem Jezusa? Zaśpiewaj kilka kolęd; potem podziękuj Jezusowi za to, że przyszedł, żeby być twoim Zbawicielem.

Poniedziałek

- Razem z rodziną przeczytaj i omów Ewangelię Łukasza 2,15-20. Jak myślisz, co pomyśleli Maria i Józef, gdy w nocy przyszli do nich pasterze? Jak myślisz, komu pasterze powiedzieli o tym, że widzieli Jezusa? Komu ty możesz powiedzieć o Jezusie?
- Razem z rodziną wykorzystaj w kolędy w praktyczny sposób. Zrób plan śpiewania kolęd w twoim sąsiedztwie w najbliższym czasie. Podziękuj Bogu za muzykę, która mówi o Jezusie i Jego miłości.

Wtorek

- Podczas dzisiejszego nabożeństwa rodzinnego przeczytaj Ewangelię Łukasza 2,8-16. Porozmawiajcie o obrazach, dźwiękach i zapachach wśród których przebywali Maria i Józef w stajni. Jakie obrazy, dźwięki i zapachy najbardziej przypominają ci o świętach narodzenia Chrystusa? Podziękuj za nie Bogu.
- Poproś członków twojej rodziny, żeby opowiedzieli ci o scenie narodzenia. Idź gdzieś, gdzie możesz ją zobaczyć lub obejrzyj zdjęcia. Wykonajcie wspólnie scenię narodzenia. Zbierz rzeczy, których będziesz potrzebował. Zaproś rodzinę do pomocy.

Środa

- Razem z rodziną stwórzcie scenię narodzenia. Dodaj lalkę i trochę słomy w żłobie. Gdy skończysz, zaśpiewajcie razem *Daleko w stajence* (pieśń nr 142). Potem podziękuj Jezusowi za to, że przyszedł.
- Usiądźcie razem w kręgu. Powiedz szeptem „Jezus się narodził” do osoby obok ciebie. Potem ta osoba mówi to szeptem następnej. I tak przez cały krąg. Niech ostatnia osoba powie, co usłyszała. Czy to jest sposób, w jaki chcesz opowiadać innym dobrą nowinę? W jaki sposób rozpowszechniali ją pasterze? Poproś Boga, żeby pomógł ci mówić o niej innym.

Czwartek

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie razem 1 Księgę Mojżeszową 22,1-12. Jakie myśli nasuwa ci doświadczenie Abrahama? Pomyśl o sytuacji, w której dałeś komuś coś, co było dla ciebie bardzo wyjątkowe. Dlaczego to zrobiłeś? Czy było to łatwe czy trudne? Czy Bogu było łatwo czy dać swojego jedyne Syna, żeby nas zbawił?
- Poproś członków rodziny, żeby pomogli ci dokończyć scenię narodzenia. Gdy będziecie razem pracowali, zaśpiewajcie kilka kolęd.

Piątek

- Zaproś sąsiadów i przyjaciół, żeby dziś wieczorem zobaczyli twoją scenię narodzenia. Przeczytaj z nimi Ewangelię Łukasza 2,1-20, potem zaśpiewajcie kilka kolęd.
- Poproś ich, żeby opowiedzieli ci o tym, gdy po raz pierwszy dowiedzieli się, że Jezus jest ich Zbawicielem. Co zrobili? Podziękuj Boga za to, że posłał Jezusa, żeby zbawić nas wszystkich.
- Czy to jest wieczór, podczas którego zaśpiewasz kolędy w twoim sąsiedztwie? Jeśli tak, zaproś swoich gości, żeby poszli razem z tobą. Podziękuj Bogu za dar muzyki.